

177. 15. Okt. 1897: 1. Beh. af Lovf. om Arbejderes Ulykkesforsikring.

178

Gode for de industridrivende. En Mand har forsikret sine Arbejdere mod Invaliditet for en vis Sum, som han finder passende, lad os sige 1000 Kr. Nu kan det mulig siges, at det er for lidt, men her efter ved Loven vil det naas, at naar han forsikrer, saaledes som her bestemmes, har han dermed gjort sin Pligt. Det er ikke nok, at de vedkommende siges: Vi have hidtil været villige til at forsikre vore Arbejdere. Jeg ved godt, at flere af vore bedste industridrivende have gjort det, men der er mange, der ikke have gjort det, og selv blandt dem, der have gjort det, er der adskillige, der ikke have forsikret for den Sum, her er Tale om. Jeg tror, at man har slaet sig til Ro med en Sum, der ikke forslaar. Derfor siger jeg til det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Fussing), at han skal være betænkelig ved at sætte Summen ned. Om det skal være 4,000, 4,800 eller 3,200 Kr. kan ingen sige. Jeg vil kun sige: vi skulle ikke sætte dem for lavt. For total Invaliditet er Summen ikke for stor — det afhænger jo af et Skøn — men naar der ikke er fuld Invaliditet, saa skal Beløbet fastsættes i Forhold til Maksimumsummen, og saa maa man ikke trykke den ulykkelige for langt ned. Jeg skal tilføje, at det ikke vil gøre stor Forskel paa Byrden for de industridrivende, om Summen sættes lidt lavere, hvorfor saa gøre det?

Jeg kunde endnu have meget at bemærke, men Tiden er jo saa langt fremrykket, og jeg vil da blot slutte disse Betragtninger med at fremhæve, at den Byrde, der lægges paa de industridrivende for at naa dette Gode, er dog ikke saa stor. Det ærede Medlem fra Randers (Stilling) nævnte, at den bliver 18—20 Kr. aarlig for hver Arbejder. Jeg ved ikke, hvad han derved gik ud fra, men det maa vel være de Oplysninger, der ere indhentede, og Resultatet deraf kan jeg udtrykke saaledes, at for at sikre en Arbejder, der kommer til Skade, det Gode, Loven bestemmer, vil der være at betale en Præmie, som udgør omtrent $1\frac{1}{2}$ pCt. af hans Aarsløn. Sætter jeg altsaa denne til 1000 Kr., maa der betales 15 Kr. aarlig for Forsikringen. Gaar man ud fra en Aarsløn af 1200 Kr., kommer man til 18 Kr. som det ærede Medlem nævnte. Man kan nu tage, hvilket Tal

man vil, men det er jo nemmest at regne med runde. Naar Arbejdsgiveren altsaa betaler f. Eks. 15 Kr. i Præmie, saa er det ikke for meget for, at naa det Gode, at han saa er i Orden med Samfundet. Saa er hans Sag i Orden med Samfundet, saa ere hans Arbejdere forsikrede, og saa skulle hans Arbejdssfæller dele Byrden med ham. Det vil selvfølgelig ikke i alle Tilfælde blive 15 Kr. — det er jo ikke den absolutte Takst. — Erhvervene ville blive delte i forskellige Fareklasser, af de og de Erhverv vil man forlange mere, og af andre, der anses for mindre farlige, mindre; men Gennemsnittet vil blive en 15 Kr. En Arbejdsgiver, der har 20 Arbejdere og betaler 20,000 Kr. i Løn, vil altsaa komme til at betale 300 Kr. for at faa Lovens Goder. Saaledes taget og saaledes set synes jeg ikke, at vi have Grund til i denne Sag fra Landstingets Side at rejse Betænkeligheder mod Gennemførelsen. Det er en Skyld, der hviler paa os som en Del af Lovgivningsmagten at faa denne Sag bragt i Orden herhjemme. Vi have været saa længe om at gennemføre vore gode Tanker desangaaende, at andre imedens ere gaaede forbi os. Jeg synes derfor, at vi skulle gøre vort til, at denne Lov ikke bliver opholdt for længe her. Skal den prøves i Udvalg — jeg ved ikke om det er fornødent — saa bør Prøven begrænses til, at Udvalget undersøger de Ønsker om Ændringer, der ere komne frem, og gør sine Forslag derom, og lad saa os gøre vort til, at denne Sag, der i Princippet er fornuftig og god for de industrivende, kan tilendebringes fra Lovgivningsmagten.

Stilling: Efter de Udtalelser, der ere faldne fra de 3 sidste ærede Talere, maa vi jo næsten blive glade over at faa denne Lov, ja, endog glade ved at faa den saa hurtigt som mulig. Jeg tror dog, at det bliver en mindre Del af de industridrivende, der ville blive glade over Loven i den foreliggende Form. Det skulde dog være ganske mærkværdigt, om samtlige Landets industridrivende skulde have set saa fejl paa denne Sag. Den højtærede Ministers Udtalelse om, at han ikke har fundet, at der har været noget særligt i, hvad der kom frem paa Møderne i Aar, beklager jeg. Hvis han havde lagt Mærke til Ud-